

การเข้าถึงแหล่งเงินทุนและปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน
ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา*

ACCESSING FUNDING AND PROBLEMS OF COMMUNITY ENTERPRISE
ENTREPRENEURS IN PHRA NAKHON SI AYUTTHAYA PROVINCE

¹ศศินันท์ ศาสตรสาร Sasinan Sastsara ²กอบชัย เมฆดี Kobchai Mekdee

^{1,2}มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi, Thailand

E-mail: sasinun.s@rmutsb.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาแหล่งที่มา ปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและแนวทางแก้ปัญหาในการเข้าถึงแหล่งที่มาของเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามแหล่งที่มาของแหล่งเงินทุน 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนกับแนวทางแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือวิสาหกิจชุมชน 232 กลุ่ม หน่วยงานภาครัฐและสถาบันการเงิน 4 ท่าน มีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one-way ANOVA) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Pearson ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน คือ การขาดความรู้และความเข้าใจในเงื่อนไขของการให้กู้จากสถาบันการเงิน การทำระบบบัญชีไม่ชัดเจน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการขอกู้ ไม่ชัดเจน แนวทางในการแก้ไขปัญหา คือ การสร้างความเข้าใจในเงื่อนไขการให้กู้ การเพิ่มทักษะในการบริหารจัดการ การเขียนแผนธุรกิจ เพื่อให้สามารถเข้าใจเงื่อนไขการขอสินเชื่อจากแหล่งเงินทุน 2) การเปรียบเทียบปัจจัยปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนกรณีใช้ทุนตนเองในสัดส่วนที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เงินกู้จากแหล่งต่างๆ ในสัดส่วนที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้ประกอบการที่เคยกู้เงินนอกระบบกับที่ไม่เคยกู้เงินนอกระบบ มีปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนกับแนวทางแก้ไข ปัญหา พบว่า ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนมีความสัมพันธ์กับแนวทางแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

คำสำคัญ: วิสาหกิจชุมชน, แหล่งเงินทุน, ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

Abstract

The objectives of this research are 1) to study the sources of problems in accessing funding sources and solutions for accessing funding sources of community enterprise entrepreneurs in Phra Nakhon Si Ayutthaya province; 2) to compare the problem factors in accessing funding sources of community enterprise entrepreneurs in Phra Nakhon Si Ayutthaya province classified by sources of funding and 3) to study the relationship between problems in accessing funding sources and solutions to problems accessing funding sources of community enterprise entrepreneurs in Phra Nakhon Si Ayutthaya province. This research deployed mixed research method with the use of questionnaires and interviews as research tools. The sample group consisted of 232 community enterprises, 4 government agencies and financial institutions. The statistics used in the data analysis were one-way ANOVA analysis and Pearson's correlation coefficient. The results of the research revealed that 1) Problems in accessing funding sources are the lack of knowledge and understanding of the terms of lending from financial institutions and the unclear accounting system that purpose of the loan is not clearly defined. The solution to the problems are building an understanding of loan terms and enhancing management skills writing a business plan; 2) Comparison of problem factors in accessing funding sources in case of using self-funding in different proportions have significant differences in accessing funding sources at the statistical level of 0.05, loans from different sources in different proportions have statistically significantly different in access to funding problems at the level of 0.05, Entrepreneurs who used to borrow money from the informal system and those who have never borrowed money outside the system have different problems in accessing funding sources with statistical significance at the level of 0.05; 3) The relationship between accessing funding problems and solutions found that problems in accessing funding sources were related to solutions for accessing funding.

Keywords: Community Enterprises, Funding Sources, Problems in Accessing Funding

บทนำ

โลกกำลังอยู่ในกระแสการเปลี่ยนแปลงหลายอย่างที่จะเกิดขึ้นรวดเร็วและรุนแรงขึ้น ซึ่งจะกระทบต่อการดำเนินธุรกิจและวิถีการใช้ชีวิตของเราทุกคน ถึงเวลาแล้วที่จะต้องทำความเข้าใจและเตรียมรับมือกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างเท่าทัน (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2563) นอกจากนี้ สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจประเทศไทยในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าเป็นยุคของการเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ด้าน มีการนำเอานวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นของหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชน ซึ่งจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) จะพบว่าเป้าหมายการพัฒนาประเทศโดยจะมุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้เกิดสิ่งใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้รวมถึงกระบวนการผลิต รูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ ตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศเข้มแข็งและปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่ฐานการบริการและดิจิทัลจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 12 ทำให้เกิดการปรับตัวของผู้ประกอบการภายในประเทศโดยจะเห็นได้จากการมีแพลตฟอร์มใหม่ ช่องทางการจำหน่ายสินค้าที่หลากหลายหลากหลาย รวมถึงนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ถูกนำมาใช้ในดำเนินงานของธุรกิจ เพื่อให้ธุรกิจสามารถแข่งขันกับคู่แข่งทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ สำหรับธุรกิจขนาดใหญ่การพัฒนาผลิตภัณฑ์และการค้นคว้าวิจัยเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ใหม่หรือสินค้าใหม่ๆ ออกจำหน่ายสามารถทำได้แต่ถ้าเป็นผู้ประกอบการรายย่อย ได้แก่ ผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือวิสาหกิจชุมชนความสามารถในการปรับตัวให้สินค้าหรือบริการ สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคก็จะสามารถทำได้ช้ากว่าธุรกิจขนาดใหญ่ เนื่องจากมีข้อจำกัดมากกว่าในด้านการลงทุน วิจัย และพัฒนาผลิตภัณฑ์

คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนได้ให้ความหมายของวิสาหกิจชุมชน (community enterprise) หมายถึง กิจกรรมของชุมชนเกี่ยวกับการผลิตสินค้า การให้บริการหรือการอื่นๆ ที่ดำเนินการโดยคณะบุคคลที่มีความผูกพัน มีวิถีชีวิตร่วมกัน และรวมตัวกันประกอบกิจการดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลในรูปแบบใด หรือไม่เป็นนิติบุคคล เพื่อสร้างรายได้และเพื่อการพึ่งพาตนเองของครอบครัว ชุมชนและระหว่างชุมชน ดังนั้นความหมายของวิสาหกิจชุมชนโดยสรุป คือ การประกอบการเพื่อการจัดการ “ทุนของชุมชน” อย่างสร้างสรรค์เพื่อการพึ่งตนเอง ซึ่ง “ทุนของชุมชน” ไม่ได้หมายถึงแต่เพียงเงิน แต่รวมถึงทรัพยากร ผลผลิตความรู้ ภูมิปัญญา ทุนทางวัฒนธรรม ทุนทางสังคม (กฎเกณฑ์ทางสังคมที่ร้อยรัดผู้คนให้อยู่ร่วมกันเป็นชุมชนเป็นพี่เป็นน้องไว้ใจกัน) (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2564)

วิสาหกิจชุมชนเป็นการประกอบการกิจการของชุมชนที่มีคนในชุมชนเป็นเจ้าของและร่วมกันดำเนินการ อาจอยู่ในรูปของนิติบุคคล หรือไม่เป็นนิติบุคคลก็ได้ ซึ่งมีองค์ประกอบอยู่ 7 ประการ คือ 1) ชุมชนเป็นเจ้าของกิจการเอง 2) ผลผลิตมาจากกระบวนการในชุมชน 3) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 4) มีฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานกับภูมิปัญญาสากล 5) มีการดำเนินการแบบบูรณาการ 6) มีกระบวนการเรียนรู้เป็นหัวใจหลัก และ 7) มีการพึ่งพาตนเอง (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2564) จะเห็นได้ว่าการดำเนินกิจการวิสาหกิจชุมชนไม่ได้มีความมุ่งเน้นผลกำไรที่สูงที่สุดแต่เน้นการสร้างเศรษฐกิจระดับรากหญ้าให้เข้มแข็งกระจายโอกาสในการประกอบอาชีพให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ ลดการย้ายถิ่นฐานเพื่อการทำกินนอกพื้นที่ ที่สำคัญคือสามารถพึ่งพาตนเองได้ องค์ประกอบของวิสาหกิจชุมชน ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ประกอบของวิสาหกิจชุมชน (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2564)

สรุปจำนวนกิจการของวิสาหกิจชุมชนที่อนุมัติการจดทะเบียนแล้ว (ข้อมูล ณ วันที่ 12 มิถุนายน 2564) ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สรุปจำนวนกิจการของวิสาหกิจชุมชนที่อนุมัติการจดทะเบียน (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2564)

พื้นที่ (อำเภอ)	กลุ่มการผลิตสินค้า = 253 กลุ่ม																	กลุ่มการให้บริการ = 25 กลุ่ม						
	1. การผลิตพืช	2. การผลิตปศุสัตว์	3.การผลิตประมง	4. การแปรรูปและผลิตภัณฑ์	5.ผลิตภัณฑ์ผ้าไหม/เสื้อผ้า	6. เครื่องจักรสาน	7. ดอกไม้ประดิษฐ์	8. เครื่องจักรกล	9. ของชำร่วย/ของที่ระลึก	10. ผลิตภัณฑ์สมุนไพร	11. เครื่องปั้น	12. เครื่องประดับ/ยูนิแมรี่	13. เครื่องไม้/เฟอร์นิเจอร์	14. เครื่องหนัง	15. การผลิตแปรรูปอาหาร	16. เครื่องปั้น	17. สิ่งประดิษฐ์จากโลหะ	18. การผลิตสินค้าอื่น ๆ	1. ร้านค้าชุมชน	2. ออมทรัพย์ชุมชน	3. ฟ้องร้อง	4. สุขภาพ	5. จอมเครื่องจักรกล	6. บริการอื่น ๆ
ท่าเรือ	5	2	1	8	2	2	1	0	0	2	1	0	0	1	0	0	0	4	0	1	0	0	0	0
นครหลวง	5	0	0	9	4	4	1	0	2	1	1	0	0	0	0	0	3	5	0	0	1	0	0	0
บางซ้าย	9	0	0	6	5	2	0	0	1	0	2	0	1	0	0	0	0	4	0	0	1	0	0	0
บางไทร	16	6	6	15	1	2	5	0	1	1	2	0	0	0	5	0	0	2	1	0	2	0	0	2
บางบาล	13	1	0	16	0	2	1	0	1	4	2	0	0	0	2	0	0	4	0	0	0	0	0	0
บางปะหัน	5	6	1	6	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	3	0	0	0	0	0	0
บางปะอิน	10	1	1	4	1	2	2	0	2	4	3	0	0	0	3	0	0	4	1	0	1	0	0	0
บ้านแพรก	4	0	0	5	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ผักไห่	9	1	1	6	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	2	1	0	0	0	0	3
พระนครศรีอยุธยา	5	0	0	8	1	3	1	0	1	2	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0
ภาชี	6	1	0	1	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	2	0	0	0	1	0	0	0	0	2
มหาราช	10	0	0	10	0	4	1	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	2	0	0	1	0	0	0
ลาดบัวหลวง	11	4	1	16	2	1	1	0	0	1	3	0	1	0	2	0	0	6	0	0	0	0	0	0
วังน้อย	10	0	2	10	0	0	0	0	1	1	2	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	1	0	0
เสนา	15	5	3	13	1	4	1	0	0	2	1	0	2	1	4	0	0	8	1	0	2	0	0	1
อุทัย	7	1	1	7	1	1	1	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	6	0	0	0	0	0	1
รวมทั้งสิ้น	140	28	17	140	19	31	15	0	9	20	20	0	5	2	20	1	3	53	5	1	8	2	0	9

สำหรับวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2564 มีจำนวนวิสาหกิจชุมชนที่อนุมัติการจดทะเบียนแล้ว จำนวน 548 กลุ่ม โดยจำแนกประเภทของกิจการได้ 2 ประเภท คือ 1) กลุ่มการผลิตสินค้า จำนวน 523 กลุ่ม 2) กลุ่มการให้บริการ จำนวน 25 กลุ่ม รายละเอียดดังตารางที่ 1 สรุปจำนวนกิจการของวิสาหกิจชุมชนที่อนุมัติการจดทะเบียน

จากการสัมภาษณ์ตัวแทนผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานเอกชน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจากการค้นคว้าข้อมูลเรื่องปัญหาและความต้องการของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทำให้พบว่า วิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีปัญหาด้านเทคโนโลยี ปัญหาด้านการตลาด ปัญหาด้านแรงงาน ข้อจำกัดด้านการบริหารจัดการ ปัญหาการเข้าถึงการส่งเสริมของหน่วยงานภาครัฐ ปัญหาข้อจำกัดด้านการบริการส่งเสริมพัฒนาขององค์กรภาครัฐและเอกชน ปัญหาคู่แข่งในตลาด รวมถึงอำนาจการต่อรองทางการตลาดมีน้อย และปัญหาที่มีความสำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งมีผลกระทบต่อการดำเนินงานของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน คือ ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่จะมาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน ชื่อวัตถุดิบหรือการขยายกิจการ สอดคล้องกับงานวิจัยของกานต์พิชชา กองคนขวา (2561) ที่ผลการวิจัยพบว่า สถาบันการเงิน คือ หน่วยเศรษฐกิจที่มีบทบาทสำคัญในการเป็นแหล่งระดมเงินทุนที่มีขนาดใหญ่ที่สุดสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีความต้องการด้านเงินทุนเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินธุรกิจ ทั้งนี้ในระยะหลายปีที่ผ่านมาจะสังเกตเห็นว่าการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงินในประเทศไทยมีปริมาณลดลงเรื่อยๆ และยังพบปัญหาในการปล่อยสินเชื่อเพื่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คือ 1) สถาบันการเงินมักจะพิจารณาให้สินเชื่อกับกลุ่มผู้กู้รายเก่าหรือธุรกิจขนาดใหญ่ และมีการตั้งเงื่อนไขเพื่อคัดค้านลูกค้ารายใหม่ 2) สถาบันการเงินขาดความยืดหยุ่นในเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาด้านหลักประกัน 3) ผู้ประกอบการไม่มีความเข้าใจในการเดินบัญชีกับสถาบันการเงิน 4) ผู้ประกอบการขาดความรู้ในการจัดทำบัญชีรายรับ/รายจ่าย หรือบัญชีกระแสเงินสด 5) ผู้ประกอบการเผชิญกับปัญหาบางประการ

ดังนั้น หากวิสาหกิจชุมชนทราบปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนก็จะทำให้มีวิสาหกิจชุมชนมีความเข้มแข็งมากขึ้น มีเงินทุนในการนำไปพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพ ทันสมัย ตรงต่อความต้องการของตลาด จากความเป็นมาข้างต้นจึงเป็นที่มาของการทำวิจัยเรื่องการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาแหล่งที่มา ปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และแนวทางแก้ไขปัญหาในการเข้าถึงแหล่งที่มาของเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามแหล่งที่มาของแหล่งเงินทุน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนกับแนวทางแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มที่ 1 ผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่ส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา คือ สำนักงานเกษตรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 2 ท่าน และผู้แทนสถาบันการเงิน หรือธนาคารพาณิชย์ที่เป็นแหล่งเงินทุนให้แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา คือ ธนาคารออมสิน และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 2 ท่าน

กลุ่มที่ 2 ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนที่ได้ดำเนินการจดทะเบียนที่ดำเนินการอยู่ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในปี 2564 จำนวน 548 กลุ่ม สุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane มีความเชื่อมั่นที่ 95% ยอมให้มีความคลาดเคลื่อนที่ 5% ของจำนวนทั้งหมดได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 232 กลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสัมภาษณ์ แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็น ประกอบด้วย นโยบาย/มาตรการในการส่งเสริม/สนับสนุน/ช่วยเหลือการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สาเหตุ/เหตุผลที่ทำให้วิสาหกิจชุมชนไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ การปรับตัวของวิสาหกิจชุมชน ในสถานการณ์ปัจจุบันและแนวทางในการแก้ปัญหาหรือส่งเสริมให้วิสาหกิจชุมชนในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

2.2 แบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน เป็นการสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการดำเนินการ ลักษณะการดำเนินงานของกิจการ จำนวนเงินทุนเริ่มแรก รายได้ของกิจการเฉลี่ยต่อเดือน ประเภทของวิสาหกิจชุมชน ลักษณะการลงทุน จำนวนสมาชิก วัตถุประสงค์การจัดตั้งกลุ่ม มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

1. ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งเงินทุน ประกอบด้วย แหล่งเงินทุนที่นำมาใช้ในกิจการ สัดส่วนร้อยละของเงินทุนที่ใช้ในกิจการ สัดส่วนร้อยละของเงินทุนที่กู้ยืมจากแหล่งต่างๆ การยื่นขออนุมัติเงินกู้จากสถาบันการเงินหรือเงินกู้ธนาคาร วงเงินที่ได้รับการอนุมัติ มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด

2. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุน มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด ลักษณะคำถามสร้างขึ้นเป็นคำถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแนวทางของไลเคิร์ท (Likert Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับของปัญหา 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุน มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด ลักษณะคำถามปลายปิดสร้างขึ้นเป็นคำถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแนวทางของไลเคิร์ท (Likert Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับของปัญหา 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นข้อคำถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นของเสนอข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีความสำคัญ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

3. วิธีการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 การหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามการวิจัยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบเนื้อหาและโครงสร้างของแบบสอบถาม (Construct Validity) รวมถึงภาษาที่ใช้ (Content Validity) ในแบบสอบถามว่ามีความเหมาะสมและความชัดเจนของถ้อยคำภาษาตรงประเด็นในการศึกษาและสัมพันธ์ สอดคล้องกับแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา โดยคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ คือ อาจารย์ด้านการเงิน หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการวิสาหกิจชุมชน และสถาบันการเงินที่เป็นแหล่งเงินทุนให้แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน

3.2 การทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปทำการทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากร จำนวน 30 คน และนำมาวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้องภายใน (Internal consistency) ด้วยวิธีการของอัลฟาครอนบาค ค่าที่ได้คือ 0.9104

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้นำข้อมูลที่ได้นำมาตรวจสอบกับกรอบแนวคิด เพื่อให้ได้ประเด็นที่ถูกต้องมากที่สุดแล้วนำมาวิเคราะห์เชิงอุปนัย โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) นำข้อมูลมาเรียบเรียงให้เป็นระบบโดยการถอดความจากเครื่องบันทึกเสียง และดำเนินการบรรทุกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์ ดำเนินการแยกข้อมูลออกเป็นประเด็นของคำให้สัมภาษณ์ที่สอดคล้องหรือเป็นไปในทิศทางเดียวกัน หรือคำให้สัมภาษณ์ที่มีความขัดแย้งกัน 2) ให้ความหมายกับข้อมูลด้วยการตีความจากข้อมูลเบื้องต้นให้เป็นข้อความที่สื่อความหมายของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งตีความข้อมูลโดยผู้วิจัย 3) จัดหมวดหมู่ความหมายของข้อมูล นำความหมายที่จัดหมวดหมู่แล้วมาตีความสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย สรุปข้อมูล และยืนยันให้เป็นข้อสรุปที่มีความถูกต้องและเที่ยงตรงเชื่อถือได้ วิเคราะห์และสรุปผล นำข้อมูลที่สรุปได้มาเชื่อมโยงกับผลการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4.2 ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้เลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าทีแบบอิสระ (Independent sample t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one-way ANOVA: F-Test) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน Pearson Correlation Coefficient

สรุปผลการวิจัย

1. แหล่งที่มาของแหล่งเงินทุน ปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและแนวทางแก้ปัญหาในการเข้าถึงแหล่งที่มาของเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.1 ที่มาของแหล่งเงินทุนที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา คือ ส่วนใหญ่จะใช้เงินทุนส่วนตัวในการดำเนินกิจการและเงินทุนจากการลงหุ้นของสมาชิกในกลุ่ม

1.2 ปัญหาที่พบในการเข้าถึงแหล่งที่มาของเงินทุน

ประเด็นที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน พิจารณา คือ ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน การขาดหลักทรัพย์ค้ำประกัน ขาดความรู้และความเข้าใจในเงื่อนไขของการให้กู้จากสถาบันการเงิน การทำระบบบัญชีไม่ชัดเจน ไม่ครบถ้วน ไม่เป็นปัจจุบัน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการกู้ไม่ชัดเจน

ในมุมมองที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนมีต่อสถาบันการเงิน (ธนาคาร) หรือสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร พบว่า มีประเด็นที่ทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้เนื่องมาจากการตอบสนองนโยบายสนับสนุนผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนจากภาครัฐมีความล่าช้าหรือมีผลกระทบต่อกลุ่มวิสาหกิจชุมชนน้อย มีเงื่อนไขหรือข้อกำหนดในการให้สินเชื่อที่ยุ่งยาก ใช้เวลาในการพิจารณาสินเชื่อ นาน ต้องใช้เอกสารประกอบการพิจารณาที่ยุ่งยาก มีอัตราดอกเบี้ยสูง และขาดคลินิกการให้คำปรึกษาด้านสินเชื่อ

ในมุมมองที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนมีต่อภาครัฐ พบว่า มีประเด็นที่ทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้เนื่องมาจากแหล่งเงินทุนเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนมีน้อย นโยบายที่ภาครัฐออกมาสนับสนุนให้สถาบันการเงินสนับสนุนเงินทุนยังไม่ทั่วถึง

1.3 แนวทางในการแก้ไขปัญหาในการเข้าถึงแหล่งที่มาของเงินทุน

ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน มีประเด็นของแนวทางที่ต้องแก้ปัญหาย่างเร่งที่สุดคือ การขาดความรู้และความเข้าใจในเงื่อนไขการให้กู้จากสถาบันการเงิน(ธนาคาร) การขาดความรู้และทักษะในการบริหารจัดการซึ่งครอบคลุมไปถึงการจัดการในภายในกลุ่ม การบัญชี การเงิน การตลาด การสร้างแผนพัฒนาผลิตภัณฑ์ การเขียนแผนธุรกิจ การจัดการสินค้าและวัตถุดิบ สำหรับแนวทางการแก้ปัญหาที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนต้องการให้สถาบันการเงิน (ธนาคาร) หรือสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร กำหนดเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา คือ การมีคลินิกให้คำปรึกษาด้านสินเชื่อ มีนโยบายสนับสนุนสินเชื่อให้แก่วิสาหกิจมากขึ้น รวมถึงนโยบายหรือมาตรการในการผ่อนปรนเรื่องการลดระยะเวลาในการพิจารณาสินเชื่อให้เร็วขึ้น เรื่องหลักทรัพย์ค้ำประกัน การลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ การเพิ่มระยะเวลาในการชำระหนี้สิน สำหรับแนวทางการแก้ปัญหาที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนต้องการให้ภาครัฐบาล มีนโยบายผลักดันให้สถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อพิเศษเพื่อวิสาหกิจชุมชนให้มากขึ้น มีอัตราดอกเบี้ยพิเศษ พิจารณาระยะเวลาในการชำระเงินกู้เป็นกรณีพิเศษ มีหน่วยงานหลักในการให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการโดยครอบคลุมทุกด้านรวมถึงแนวทางในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนต่างๆ

2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามแหล่งที่มาของแหล่งเงินทุน ดังในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างแหล่งที่มาของแหล่งเงินทุนและปัจจัยปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามเงินทุนของตนเองที่ใช้ในการดำเนินงานคิดเป็นสัดส่วน

ปัจจัยปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ด้านผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	5.177	5	1.035	1.224	0.289
	ภายในกลุ่ม	188.059	226	0.832		
	รวม	193.236	231			
ด้านสถาบันการเงิน (ธนาคาร) หรือสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร	ระหว่างกลุ่ม	7.726	5	1.545	3.488	0.005*
	ภายในกลุ่ม	100.114	226	0.443		
	รวม	107.841	231			
ด้านภาครัฐบาล	ระหว่างกลุ่ม	4.912	5	0.982	2.139	0.062
	ภายในกลุ่ม	103.824	226	0.459		
	รวม	108.736	231			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5.128	5	1.026	2.793	0.018*
	ภายในกลุ่ม	82.977	226	0.367		
	รวม	88.105	231			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างแหล่งที่มาของแหล่งเงินทุนและปัจจัยปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามเงินทุนของตนเองที่ใช้ในการดำเนินงานคิดเป็นสัดส่วน พบว่า เงินทุนของตนเองที่ใช้ในการดำเนินงานคิดเป็นสัดส่วนที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า เงินทุนของตนเองที่ใช้ในการดำเนินงานคิดเป็นสัดส่วนที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถาบันการเงิน (ธนาคาร) หรือสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร แตกต่างกัน เมื่อทำการเปรียบเทียบรายคู่มีจำนวน 5 คู่ คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเงินทุนของตนเองที่ใช้ในการดำเนินงานคิดเป็นสัดส่วนน้อยกว่าร้อยละ 20 มีปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่แตกต่างกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเงินทุนของตนเองที่ใช้ในการดำเนินงานคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21 – 40, ร้อยละ 41 – 60, ร้อยละ 61 – 80, ร้อยละ 81 – 100 และใช้เงินทุนตนเองทั้งหมด

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างแหล่งที่มาของแหล่งเงินทุนและปัจจัยปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามเงินกู้จากแหล่งต่างๆ ที่ใช้ในการดำเนินงานคิดเป็นสัดส่วน

ปัจจัยปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ด้านผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	5.177	5	1.035	1.224	0.289
	ภายในกลุ่ม	188.059	226	0.832		
	รวม	193.236	231			
ด้านสถาบันการเงิน (ธนาคาร) หรือสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร	ระหว่างกลุ่ม	7.726	5	1.545	3.488	0.005*
	ภายในกลุ่ม	100.114	226	0.443		
	รวม	107.841	231			
ด้านภาครัฐบาล	ระหว่างกลุ่ม	4.912	5	0.982	2.139	0.062
	ภายในกลุ่ม	103.824	226	0.459		
	รวม	108.736	231			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5.128	5	1.026	2.793	0.018*
	ภายในกลุ่ม	82.977	226	0.367		
	รวม	88.105	231			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างแหล่งที่มาของแหล่งเงินทุนและปัจจัยปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามเงินกู้จากแหล่งต่างๆ ที่ใช้ในการดำเนินงานคิดเป็นสัดส่วน พบว่า เงินกู้จากแหล่งต่างๆ ที่ใช้ในการดำเนินงานคิดเป็นสัดส่วนที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า เงินกู้จากแหล่งต่างๆ ที่ใช้ในการดำเนินงานคิดเป็นสัดส่วนที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสถาบันการเงิน (ธนาคาร) หรือสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร แตกต่างกัน เมื่อทำการเปรียบเทียบรายคู่มิจำนวน 5 คู่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเงินทุนของตนเองที่ใช้ในการดำเนินงานคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 81 – 100 มีปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่แตกต่างกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเงินทุนของตนเองที่ใช้ในการดำเนินงานคิดเป็นสัดส่วนน้อยกว่าร้อยละ 20, ร้อยละ 21 – 40, ร้อยละ 41 – 60, ร้อยละ 61 – 80 และไม่ได้กู้จากแหล่งเงินทุนใด

ตารางที่ 4 ผลความแตกต่างระหว่างแหล่งที่มาของแหล่งเงินทุนและปัจจัยปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามการเคยกู้เงินนอกระบบเพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงาน

ปัจจัยปัญหาในการเข้าถึงแหล่ง เงินทุน	เคย (n=40)		ไม่เคย (n = 192)		t	P
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
ด้านผู้ประกอบการ	3.48	1.06	3.94	0.86	-2.612	0.012*
ด้านสถาบันการเงิน (ธนาคาร) หรือ สถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร	3.70	0.91	4.21	0.59	-3.438	0.001*
ด้านภาครัฐบาล	4.06	0.89	4.39	0.62	-2.306	0.026*
รวม	3.70	0.80	4.16	0.54	-3.469	0.001*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า ความแตกต่างระหว่างแหล่งที่มาของแหล่งเงินทุนและปัจจัยปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามการเคยกู้เงินนอกระบบเพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยกู้เงินนอกระบบเพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงานกับผู้ที่ไม่เคยกู้เงินนอกระบบเพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงาน มีปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างแหล่งที่มาของแหล่งเงินทุนและปัจจัยปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามวงเงินที่เคยกู้เงินนอกระบบ

ปัจจัยปัญหาในการเข้าถึง แหล่งเงินทุน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ด้านผู้ประกอบการ	ระหว่างกลุ่ม	3.767	3	1.256	1.370	0.267
	ภายในกลุ่ม	32.995	36	0.917		
	รวม	36.762	39			
ด้านสถาบันการเงิน (ธนาคาร) หรือสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ ธนาคาร	ระหว่างกลุ่ม	1.626	3	0.542	0.749	0.530
	ภายในกลุ่ม	26.042	36	0.723		
	รวม	27.668	39			
ด้านภาครัฐบาล	ระหว่างกลุ่ม	0.339	3	0.113	0.197	0.898
	ภายในกลุ่ม	20.697	36	0.575		
	รวม	21.036	39			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.771	3	0.257	0.548	0.653
	ภายในกลุ่ม	16.866	36	0.469		
	รวม	17.637	39			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 5 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างแหล่งที่มาของแหล่งเงินทุนและปัจจัยปัญหาในการเข้าถึงแหล่ง เงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามวงเงินที่เคยกู้ยืมระบบ พบว่า วงเงินที่เคยกู้ยืมระบบที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนกับแนวทางแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตารางที่ 6 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนกับแนวทางแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

	แนวทางแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุน		
	ด้านผู้ประกอบการ	ด้านสถาบันการเงิน	ด้านภาครัฐบาล
ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุน			
ด้านผู้ประกอบการ	0.341**	0.300**	0.237**
Sig. (2-tailed)	0.000	0.000	0.000
ด้านสถาบันการเงิน	0.359**	0.236**	0.350**
Sig. (2-tailed)	0.000	0.000	0.000
ด้านภาครัฐบาล	0.420**	0.466**	0.409**
Sig. (2-tailed)	0.000	0.000	0.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01, *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 6 พบว่า ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนมีความสัมพันธ์กับแนวทางแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนทุกคู่ของการศึกษา กล่าวคือ Sig. (2-tailed) น้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนมีความสัมพันธ์กับแนวทางแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบผลการวิจัยที่สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน มีจำนวน 232 ราย ได้จดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชนทั้งหมด ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการในกลุ่มการแปรรูปและผลิตภัณฑ์อาหาร แหล่งที่มาของเงินทุนคือเงินทุนของตนเองมากที่สุด สำหรับแหล่งเงินทุนอื่นๆ ได้แก่ เงินทุนจากหุ้นของสมาชิก เงินกู้จากสถาบันการเงิน เงินสนับสนุนจากภาครัฐ เงินกู้ยืมระบบ ตามลำดับ สถาบันการเงินที่เป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญ คือ ธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

ปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนคือ ไม่สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่สถาบันการเงินกำหนด ได้แก่ การขาดหลักทรัพย์ค้ำประกัน ระบบการบริหารจัดการกิจการยังไม่ดีเท่าที่ควร การขาดความรู้และทักษะในการบริหารจัดการซึ่งครอบคลุมไปถึงการจัดการในภายในกลุ่ม

การบัญชี การเงิน การตลาด การสร้างแผนพัฒนาผลิตภัณฑ์ การเขียนแผนธุรกิจ การจัดการสินค้าและวัตถุดิบ การพัฒนาทักษะด้านต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร และอุทิศ สังขรัตน์ (2557) โดยประเด็นที่มีความสำคัญมากคือการทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายของกิจการจะต้องมีความถูกต้อง ชัดเจน และเป็นปัจจุบัน ดังนั้น ทางออกของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน เมื่อต้องการเงินทุนก็จะนิยมไปกู้ยืมเงินนอกระบบมาใช้ในกิจการ ซึ่งปัญหาดังกล่าวซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจภาวะหนี้และการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ SMEs (2543) จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐและสถาบันการเงิน (ธนาคาร) หรือสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร พบว่า ปัญหาสำคัญในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน คือ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ เนื่องจากความไม่ชัดเจนด้านการบริหารจัดการของวิสาหกิจชุมชน ประกอบด้วยการบริหารจัดการ การเงิน การตลาด การผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นเงื่อนไขพื้นฐานในการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรศักดิ์ อำนวยประวิทย์ (2559) อีกทั้ง ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนบางรายดำเนินกิจการไม่ต่อเนื่อง อีกทั้ง ความไม่มีวินัยในการชำระหนี้สินที่ผู้ประกอบการเคยกู้ยืมในอดีต ไม่ตรงต่อเวลาในการชำระหนี้ เมื่อครบกำหนดจึงทำให้การเข้าถึงแหล่งเงินทุนในครั้งต่อไปไม่ได้

แนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน มีความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมและสนับสนุนแหล่งเงินทุน และต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพและทักษะในต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการ ได้แก่ ความรู้ด้านการบริหารจัดการกิจการ ความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าและบริการของกลุ่ม รวมถึงมีนโยบายผลักดันให้สถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อพิเศษเพื่อวิสาหกิจชุมชนให้มากขึ้น สนับสนุนโดยมีเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์พิเศษที่เอื้ออำนวยต่อกิจการขนาดเล็ก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุษณีย์ เส่งพานิช (2564) ทั้งนี้มีความต้องการให้สถาบันการเงิน (ธนาคาร) หรือสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร มีคลินิกให้คำปรึกษาด้านสินเชื่อ มีนโยบายสนับสนุนสินเชื่อให้แก่วิสาหกิจชุมชนอย่างเพียงพอมากขึ้น รวมถึงมีนโยบายหรือมาตรการในการผ่อนปรนเรื่องการลดระยะเวลาในการพิจารณาสินเชื่อให้เร็วขึ้น เรื่องหลักทรัพย์ค้ำประกัน การลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ การเพิ่มระยะเวลาในการชำระหนี้สิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปฐมพร ทรงสุโรจน์ (2559)

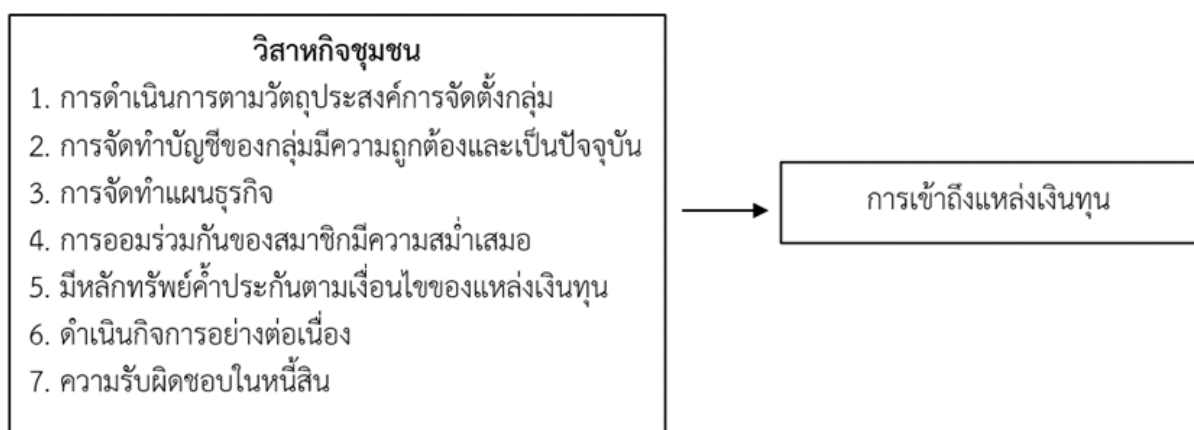
สรุปได้ว่า การที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนจะสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนไม่ว่าจะเป็นแหล่งเงินทุนจากหน่วยงานภาครัฐหรือแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงิน (ธนาคาร) หรือสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ต้องมีการเตรียมความพร้อมในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนก่อน โดยเริ่มต้นจากการสร้างความเข้าใจในคุณสมบัติของผู้ที่มาขอสินเชื่อ เงื่อนไข กฎเกณฑ์ต่างๆ ที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการเปิดบัญชีกับธนาคารที่ต้องการขอสินเชื่อ การนำเงินของสมาชิกในกลุ่มไปเปิดบัญชีและส่งเงินฝากไว้กับธนาคารที่ต้องการขอสินเชื่อ รวมถึงการวางแผนการดำเนินงานกิจการอย่างเป็นรูปธรรม มีการจัดการด้านการบัญชี การเงินที่ถูกต้อง ชัดเจนและเป็นปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง มีการทำแผนธุรกิจให้เห็นแนวโน้มการเติบโตของกิจการในอนาคต ซึ่งจะเป็นสิ่งที่สถาบันการเงิน (ธนาคาร) หรือสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร (เจ้าของเงินทุน) มีความมั่นใจในการปล่อยสินเชื่อให้แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนมากขึ้น สำหรับนโยบายจากหน่วยงานภาครัฐได้มีการจัดกิจกรรมส่งเสริม/สนับสนุนในการเพิ่มศักยภาพให้แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถดำรงอยู่และดำเนินกิจการได้อย่างต่อเนื่อง สำหรับแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงิน (ธนาคาร) หรือสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร มีการออกนโยบายที่เอื้ออำนวยให้แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจ

ชุมชนที่ต้องการเงินทุนอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงมีหน่วยงานเฉพาะที่จะมาดูแลผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนให้มีความสะดวกในการขอรับบริการด้านสินเชื่อ อีกทั้งยังมีนโยบายพิเศษต่างๆ เช่น การพักชำระหนี้ หรือการยืดระยะเวลาในชำระหนี้ การให้สิทธิพิเศษในการกู้ยืมเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน จะเห็นได้ว่าถ้าผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนมีคุณสมบัติที่ตรงกับเงื่อนไขการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงิน (ธนาคาร) หรือสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคารการเข้าถึงแหล่งเงินทุนก็จะไม่ใช่ปัญหาที่มีความยุ่งยากอีกต่อไป

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้จากการวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากผลการวิจัยพบว่า วิสาหกิจชุมชนที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้สาเหตุหลักคือความไม่พร้อมของวิสาหกิจชุมชนเอง ดังนั้นเพื่อให้วิสาหกิจชุมชนได้มีความพร้อมในการเพิ่มศักยภาพเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น รวมถึงได้เรียนรู้กระบวนการบริหารจัดการสมัยใหม่โดยนำเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนในการพัฒนาสินค้า หรือบริการ สามารถใช้ช่องทางการจัดจำหน่ายที่มีความหลากหลายเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคได้มากขึ้น ถ้าวิสาหกิจชุมชนมีเงินทุนเพียงพอสำหรับการนำไปเสริมสร้างศักยภาพให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นระดับประเทศคือการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากซึ่งจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศ ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นภายในชุมชน คือ สามารถสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนในท้องถิ่นต่างๆ ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างเหมาะสมและลดการละทิ้งถิ่นที่อยู่เพื่อออกมาหางานทำนอกพื้นที่อาศัย จากผลการวิจัยพบว่า คุณสมบัติของวิสาหกิจชุมชนในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ประกอบด้วย 1) การดำเนินการตามวัตถุประสงค์การจัดตั้งกลุ่ม 2) การจัดทำบัญชีของกลุ่มมีความถูกต้องและเป็นปัจจุบัน 3) การจัดทำแผนธุรกิจ 4) การออมร่วมกันของสมาชิกมีความสม่ำเสมอ 5) มีหลักทรัพย์ค้ำประกันตามเงื่อนไขของแหล่งเงินทุน 6) ดำเนินกิจการอย่างต่อเนื่อง 7) ความรับผิดชอบในหนี้สิน กล่าวคือ ถ้าวิสาหกิจชุมชนมีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้นก็จะมีสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่างๆ ได้ สรุปองค์ความรู้การวิจัย ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 องค์ความรู้การวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ควรศึกษาความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่ยังขาดความเข้าใจ เช่น ด้านการบริหารจัดการ ด้านการบัญชี การเงิน ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้านการตลาด เป็นต้น โดยการศึกษาหาความรู้จะเป็นประโยชน์ต่อกิจการในหลายๆ ด้าน อาทิเช่น กิจการจะมีความสามารถในการแข่งขันกับคู่แข่งมากขึ้น จะได้รับผลตอบแทนจากกิจการที่สูงขึ้น อีกทั้งยังสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้โดยไม่มีข้อจำกัด

1.2 ภาครัฐ โดยหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ควรคัดเลือกผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนที่มีความพร้อม มีความมุ่งมั่นตั้งใจ ในการพัฒนากิจการให้เติบโต เป็นวิสาหกิจชุมชนต้นแบบ เพื่อเป็นแนวทางในการนำร่องให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนรายอื่นๆ ที่มีความต้องการพัฒนากิจการให้เติบโตต่อไป โดยหน้าที่ของหน่วยงานผู้รับผิดชอบจะเข้าไปเป็นพี่เลี้ยงคอยให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ รวมถึงสนับสนุน/ส่งเสริมผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนต้นแบบให้เป็นแนวปฏิบัติที่ดีแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนรายอื่น

1.3 สถาบันการเงิน (ธนาคาร) และสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร ควรให้ความสำคัญกับผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนโดยอาจมีการจัดสรรเงินทุนให้เพิ่มมากขึ้น หรือการผ่อนปรนในเรื่องหลักเกณฑ์บางข้อเพื่อให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น สำหรับด้านความเสี่ยงในการวิเคราะห์สินเชื่อของสถาบันการเงิน (ธนาคาร) และสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร โดยจะมีการปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ของภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน แต่ในทางตรงกันข้ามผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ของภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันจึงทำให้มีปัญหาลำบากในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 งานวิจัยเรื่องนี้ได้ทำการศึกษาปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่ายังมีปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ด้านหนี้สินของวิสาหกิจชุมชน ด้านความคุ้มค่าในอัตราผลตอบแทนที่วิสาหกิจชุมชนได้รับหลังจากการนำเงินทุนที่ได้จากการกู้ยืมไปลงทุนต่อ

2.2 งานวิจัยเรื่องนี้ได้ทำการศึกษาเฉพาะกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เท่านั้น ซึ่งหากนำปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนไปศึกษาจังหวัดอื่นผลการศึกษาที่ได้อาจจะมีความแตกต่างกัน โดยอาจจะพบกับปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่แตกต่างจากงานวิจัยฉบับนี้หรือค้นพบแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่แตกต่างกันออกไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการเกษตร. (2564). รายงานสรุปประเภทกิจการวิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน จำแนกตามพื้นที่. แหล่งที่มา https://smce.doe.go.th/smce1/report/select_report_smce.php?report_id=17 สืบค้นเมื่อ 12 มิ.ย. 2564.
- กานต์พิชชา กองคนขวา. (2561). การศึกษาสภาพปัญหาการปล่อยสินเชื่อเพื่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) : สถาบันการเงินในจังหวัดพะเยา. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร (Silpakorn University Journal) มหาวิทยาลัยศิลปากร. 38(4). 89-105.
- จันทนา โรจน์รุ่งศศิธร. (2555). การเงินธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ท็อป.
- ชนะใจ เดชวิทยาพร. (2546). การเงินธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร และอุทิศ สังขรัตน์. (2557). แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชนในเขตลุ่มทะเลสาบสงขลา. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 10(1). 97-122.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2563). ธุรกิจไทยปรับตัวอย่างไร ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก. แหล่งที่มา <https://www.bot.or.th/Thai/BOTMagazine/Pages/256301Conversation.aspx> สืบค้นเมื่อ 20 ส.ค. 2564.
- ปฐมพร ทองสุโรจน์. (2559). การศึกษาพฤติกรรมทางการเงินของผู้ประกอบการ SMEs. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรรณพร ทองประเสริฐ. (2562). การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของเกษตรกรท้อฟ้าในประเทศไทย. สารนิพนธ์หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ศศิภา พจน์วาทิ. (2559). การเงินธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ท็อป.
- สมชาย น้อยฉ่ำ และคณะ. (2560). การบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน อำเภออัมพวาจังหวัดสมุทรสงคราม. วารสารเกษมบัณฑิต. 19 ฉบับพิเศษ. 130-139.
- สำนักงานเลขาธิการ คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน. (2564). ลักษณะสำคัญของวิสาหกิจชุมชน. แหล่งที่มา <http://www.sceb.doe.go.th/Ssceb2.htm> สืบค้นเมื่อ 12 มิ.ย. 2564.
- สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง. (2564). สถาบันการเงินประชาชน. แหล่งที่มา <https://pfi.fpo.go.th/#download> สืบค้นเมื่อ 15 ก.ค. 2564.
- สุรศักดิ์ อำนวยประวิทย์. (2559). กลยุทธ์การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการ RMUTT Global Business and Economics Review. 11(1). 186-199.
- อนรรตน์ อนันทนาธร. (2562). การจัดการความมั่นคงของวิสาหกิจชุมชน ตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อุษณีย์ เส่งพานิช. (2564). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อข้อจำกัดในการดำเนินงานและการเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดพิษณุโลก. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. 15(1). 13-26.